

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Baldvini Cabilliavi E Soc. Iesv Magdalena

Cabilliau, Baudouin

Antwerpen, 1625

Elegia III. Magdalena pro fructu Crucis amorem decerpit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70461](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70461)

Sed fidos oculos obuia fige Deo.
 Cor breue meta sacris hinc stabit idonea telis;
 Quae tibi, quàm credas, plura minatur Amor.
 Quippe tuis cirris ille hospes inerrat, & hostis,
 Et legit implexis stamina torta comis,
 Quis arcum intendat. arcus crux horrida ferro,
 Cui lato gremio cornua bina patent:
 Inde vomer telum, quadrâ è trabe rasile telum,
 Cui viuis roseo floret ab imbre color.
 Nectare pars rorat, pars altera fellis aceto,
 Quale nocens crudo miscet Apellâ mero.
 Cui non, vt quondâ, nitido mucro fulgurat auro;
 Sed tribus è clavis sica tricuspis habet.
 Cerne, cauo iaculum metitur & aptat in arcu,
 Et ferit: infestâ concidis iccta manu.
 Ecquid iò crudelis Amor, sic fallis amantem?
 Et neruo obliquo tela trifulca iacis?
 Dulcis amarities! sanat, quo vulnerat, icctu.
 Quàm vaser hostis Amor! dū nocet, arte iuuat.
 Nempe suis miscet telis de dispare succo
 Ambrosiam atque aloën dulcis amaror Amor.

ELEGIA III.

MAGDALENA *pro fructu Crucis*
amorem decerpit.

ANTE crucem stabat curuis innexa lacertis
 Magdalis, in ligno stringere visa Deum.
 Hic gemit, hic plorat, clavisque suberrat acutis:
 Magdaleum tingit purpura multa caput.
 Hic quot sanguineos distillant vulnera rores,
 Tot socio in fletu Magdala rorat aquas.

Guttatimque breues cor extenuatur in vndas,
 Tabescitque pio dum rigat imbre crucem.
 Quas pluis ægra, piæ crux imbibit arida lymphas,
 Quis scit an affusis trabes ea crescet aquis?
 Exsuccus Phariâ ramus si vixit eremo,
 Quid vetat è vitæ palmitè vita fluat?
 Magdaleis olim dabit hospita tecta latebris,
 Quæ modò crux Soly mo squallet aprica iugo.
 Purpureâ istius mali desidet in vmbra
 Magdalis, ambrosias carpere iussa dapes.
 Fallimur? irriguos crux sicca virescit ad imbres,
 Imbres quos oculus nubila fudit Hyas.
 Gratia at hæc cæco ne decidat immemor ævo;
 Diua cruci incidit nobile pignus, A M O.
 Si breue nomen, A M O; sed non breuis ardor
 Amoris.

Quisquis amat Numen, flammea sæcla trahit.
 Iam lego facundo victurum in cortice nomen;
 Arbor vt hæc crescet, crescet alumnus Amor:
 Quoque magis viridi veterascet adulta senectâ,
 Hoc mage Amoris ouâs hic iuuenescet honos.
 Eia, parens vitæ Crux, pulchri germinis alrix,
 Cresce licet; ramo diuite poma legam:
 Poma verecundo sed quæ sunt ebria succo,
 Et queis vitæi purpura multa rubet.
 Quin & viuus odor spirat morientis amomi,
 Quale suo è gutto pyxis odora dedit.
 Finge licet (quamquam vanum sit fingere) nul-
 quam
 Mala legi: tunc truncum vel tetigisse, fat est.
 Euge, piâ iam tange manu lignû. ignis in illo est:
 Id simul attigeris, cor trahet inde facem.

MAGDALENA AMANS.

Scilicet his spinis Amor ardet, & ardet oliuo:
(Crux olea:) his flammis pabula sanguis alit.
Si tibi sanguineâ viuam legis arbore tedam,
Perpetui fructus instar hic ignis erit.
Ardeat ô dio, pia Magdalis, ardeat astro!
Sub Cruce, fax Solymo stabit honora iugo.

ELEGIA IV.

MAGDALENA *exposcit pro lanceâ ad-*
mitti in CHRISTI latus.

LANCEA. quò properas CHRISTI bibi-
tura cruorem?
In latus, heu! Domini lancea sæua mei?
Inuideo augusti tum nobile pignus honoris,
Cui datur in Dominos ire, redire, sinus;
Arcana; que operire fibras, & Amoris asylo
Purpureo sæuæ pandere mortis iter;
Rimari; que cauas alto sub corde latebras,
Vnde fluit vitæ vena benigna meæ.
O si nunc eadem mihi fors foret! altiùs isto
Hærerem thalamo sanguinei lateris:
Nec mage, vti vacuas celer hasta recurrit in auras,
Inde meus fixo corde rediret Amor.
Tam dulcè poteras malè prouida relinquere sedè?
Non ego, ad hoc vulnus si mucro fortè forem.
Sed cur non Amor (vt solers faber ille) recudit
Cor in acuta necis spicula digna Deo?
Nil vetat excaditererem de corde mucronem:
Cor trifidum cuspis nonne triformis habet?
Cor acuit natura: piæ id prætexe sarissæ;
Et cor in Domini curret, vt hasta, sinus.

D 6 Non